

Kampkrant 4 - 2017

Odoornerveen - Dinsdag 8 augustus 2017

De kampkrant is een unieke uitgave van de Stichting Nationaal Modelvliegkamp

Amati-award voor de beste estafetteploeg

De Amati Award 2017 is dit jaar gewonnen door de vier deelnemers van de estafetteploeg, bestaande uit Guus, Yannic, Niels en Pim. De vier heren wisten de beste tijd van 2 minuten en 14 seconden neer te zetten. Het parcours zoals dat werd gevlogen staat omschreven in de kampkrant van eergisteren.

Maar liefst zes ploegen, bestaande uit vier deelnemers, dus 26 kampdeelnemers,

deden mee aan deze wedstrijd en het geeft meteen aan hoe felbegeerd de enige echte Amati-Award is.

De volledige uitslag van de Amati Award staat elders in deze krant te lezen.

Na een paar prachtige dagen kwam dan toch rond een uur of vier Pluvius om de hoek kijken. We kunnen concluderen dat het KNMI tegenwoordig een code geel afgeeft voor een paar spetters, zo ook vandaag weer.

Maar goed, een gewaarschuwd mens telt voor twee, en we hopen er op dat ook onze CATERAAR op deze manier telt bij het samenstellen van de porties.

Nog geen twee uur na het vallen van de eerste druppels kon er alweer gevlogen worden. En tweede bui viel tijdens het eten en was nog malser dan de worstjes die werden geserveerd. Het bleef nog lang onrustig in de tent.

Uitslag What's my altitude

Plaats	Naam	Meter
1	Rick	599
2	Nando	650
3	Guus	699
4	Vincent	720
5	Ron	775
6	Paul	821
7	Luc	830
8	John	845
9	Thijs	871
10	Carlo	878
11	Otto	900
12	Pim	960
13	Coen / Lars / Tom	1015
14	Jeffrey	1030
15	Henri	1060
16	Niek	1205
17	Roy	1301
18	Patrick	1357
19	Robin	1430
20	Koos	1440
21	Rob	1443
22	Tim	1449
23	Bastiaan	1470

"Het verschil in meter is bij elkaar opgeteld. Zo komt er uiteindelijk een hoog getal uit. Hoe lager het getal is, hoe beter, het verschil is dan het kleinst."

Weersverwachting

Uitslag Amati Award

- Niels - Yannic - Pim - Guus 2 min 14
- Roy - Patrick - Jeffrey - Rick 2 min 29
- Nando - Ernani - Lars - Bastiaan 2 min 30
- Hessel - Jari - Daan - Niek 3 min 04
- Coen - Theo - Tim - Luc 3 min 38
- Otto - Richard - Ron - Fred 3 min 40

Luc's kolommen

In tegenstelling tot een druk bebouwd aardoppervlak biedt de lucht boven ons een gigantische zee van ruimte. Door de jaren heen leert men vanaf grondperspectief redelijk afstanden in te schatten. In de tijd van de neanderthalers werd dit gedaan met kaarten en schaalverdelingen. In de tijd van de moderne mens zijn hiervoor navigatie en (wiskundige) meetsystemen ontwikkeld. Via deze wijze gebeurt het dus dat je door de jaren heen een bepaald gevoel voor afstanden tot voorwerpen krijgt.

Met deze wetenschap in het achterhoofd en voor mensen die niet zoveel hersenafstand bezitten in het voorhoofd, is

de 'What's my altitude' challenge geboren. Een product van Mirko Bosch met de eerste succesvolle editie in Tongeren. Een tweeledige contest, aldaar deelnemers naast hoogtes van anderen inschatten ook zelf moeten vliegen. De vlieger krijgt allereerst een meetapparaat die in, op of in het geval van Otto Post aan het vliegtuig gemonteerd dient te worden. De efficiëntie en souplesse waarmee Ernani en Rik de wed-

strijd leidden had helaas weinig invloed op de resultaten. Die waren namelijk belabberd. Natuurlijk spreek ik ook voor mijzelf, want mijn hoogte inschatting was eveneens beïnvloed. Waar ik 160 meter had moeten bereiken, bleek 245 het werkelijke getal te zijn. Desalniettemin waren er dummies bij die me slechts 90 meter gaven... Nu is mijn Great Planes Escapade ook behoorlijk aan de maat, dat neem ik deze ruimtelijk inzicht barbaren niet kwalijk. Dit is overigens geen plaatsvervangende compensatie voor andere onderdelen voor hij/zij die dit suggereert. Echter, dit zou wel kunnen verklaren waarom deze lager lijkt te vliegen dan daadwerkelijk het geval is. Samen met Mirko heb ik in het klooster alle uitslagen bij elkaar opgeteld en kwamen de winners er uit rollen: Rick, Nando en Guus.

Een andere komische aangelegenheid van vandaag was de Amati Award. Gesponsord door niemand minder dan onze enige echt heer Crèveceur en zijn bedrijf. Het doel van dit jaar was de samenwerking, waarbij in teamverband een zo goed mogelijk resultaat verwezenlijkt moest worden. De 'estafette challenge' zorgde voor een hoop vertier onder de deelnemers, omdat het lastiger dan gedacht blijkt om onder tijdsdruk een looping en een spiraal te vliegen. Enkele mensen gingen dit goed af, anderen hadden hier wat meer moeite mee. In het specifiek herinner ik mij de figuren van Fred. Zijn Gijer bleek 'looping vrees' te hebben en had nog nooit van een 'spiraaltje' gehoord. Als gevolg van enige voorlichting duurde de vlucht iets langer dan nodig, maar bood een spectaculaire aanblik. Mijn eigen team had ook last van enkele ongewenste bijkomstigheden. Op het moment dat de stervlieger van dit kamp - Theo Hooger-

brug- zijn vlucht aanving, stortte zijn motor in elkaar. Ze zeggen dat rokers elkaar in een groep aansteken en dit werkt precies zo met motoren. Toen de motor van Niels kuren vertoonde, voelde die van Theo zich pardoos ook niet lekker. Dit resulteerde in een aborted takeoff waarna vitale seconden verloren raakten bij een herstart. Uiteraard kan dit gebeuren en heb ik er niet minder hard om gelachen dan de rest van het kamp... Theo, we houden onvoorwaardelijk van je! Te meer nu je je maaltijd grotendeels aan ons hebt opgeofferd.

De verwachte regen zette in en dit bood uitkomst om een bezoek te brengen aan de 'Fliegerfarm' in Duitsland. Deze modelbouwwinkel werd ons aangeraden door leden van de OLC en is enige kilometers verwijderd van de Nederlandse grens. Na 40 kilometer en een zondvloed aan regen getrotseerd te hebben kwamen Theo, Tim, Elias en ik aan. Het was dan ook weinig openbarend dat drie auto's modelvliegkamp(f)ers ons al voor waren gegaan. De naam van de winkel suggereert overigens niet ten onrechte dat deze in een boeren schuur is gebouwd.

Het winkeloppervlak is gering, maar het assortiment uitgebreid. Men kan hier terecht voor kleindelen en volledige ARF dozen. Naast de gehanteerde prijzen heeft de eigenaar een net zo ontzagwekkende collectie privévliegtuigen. Van grote turbine aangedreven Albatrossen tot door stermotoren aangesleurde dubbeldekkers, de beste man heeft het allemaal. Zeker een bezoekje waard tijdens een regenachtige dag. Voor morgen zijn de voorspellingen positiever en ik hoop u dan ook allemaal weer vrolijk gestemd te mogen groeten voor een nieuwe dag modelvliegkamp.